



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Bělockého a přísedících Ing. Jaroslava Langra a Marcely Pelantové v hlavním líčení konaném dne 4. června 2020 v Liberci

takto:

Obžalovaní

[celé jméno obžalované], [datum narození] v [obec], uklízečka, trvale bytem v [obec], [ulice a číslo],

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec], bez pracovního poměru, trvale bytem v [obec], [ulice a číslo],

jsou vinni, že

I.

oba obžalovaní společně

v přesně nejištěné době, nejméně od června 2017 do 15. 3. 2018, ve společném obydlí na adrese [adresa svědka, svědkyně, poškozeného, obžalovaného, svědkyně, poškozené, obžalované, svědka, svědkyně, svědka, svědka, svědka, svědka, poškozené a svědka], narozenou [datum], jednak poškozeného [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], syna jmenované poškozené, konkrétně

ve vztahu k poškozené [celé jméno poškozené]

1) oba obžalovaní poškozenou v uvedené době i několikrát týdně slovně napadali tím, že jí říkali „bábo špinavá, pochcaná“, „smradlavko“, nadávali jí do „magorů“ a „sviní udavačskejch“ a strašili ji blázincem a psychiatrií;

2) oba obžalovaní poškozenou zhruba od června 2017 i několikrát týdně fyzicky napadali tím, že ji fackovali do obličeje a strkali, čímž jí způsobovali podlitiny na různých částech těla, později, mimo jiné konkrétně:

a) dne 28. 6. 2017 poté, co poškozená napomenula nezletilé děti obžalované [celé jméno obžalované] kvůli toaletnímu papíru, začala obžalovaná na poškozenou křičet a udeřila ji pěstí, čímž jí způsobila pohmoždění žeber,

b) v přesně nezjištěné době v červenci 2017 obžalovaná [celé jméno obžalované] udeřila poškozenou, čímž jí způsobila modřinu na nadru,

c) dne 15. 3. 2018 v odpoledních hodinách obžalovaná [celé jméno obžalované] a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] poškozenou nezjištěným způsobem napadli, přičemž poškozená pak ze zamčeného domu utekla oknem pro pomoc,

3) obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v uvedené době poškozené úmyslně poškodil následující věci:

a) v přesně nezjištěné době vzal židli poškozené, hodil s ní o zem, čímž této židli ulomil nohu,

b) v přesně nezjištěné době nezjištěným způsobem zničil poškozené jízdní kolo,

c) v přesně nezjištěné době zhruba v prosinci 2017 hodil o zem telefon poškozené, čímž se tento telefon rozbil,

d) v přesně nezjištěné době v lednu 2018 až v únoru 2018 poté, co se poškozená společně s poškozeným [celé jméno poškozeného] zamkli v bytě poškozené, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] zamčené dveře vyrazil, čímž je poškodil,

dále ve vztahu k poškozenému [celé jméno poškozeného]

4) oba obžalovaní poškozeného v uvedené době i několikrát za měsíc slovně napadali tím, že mu říkali, „vochlasto starej“, „vožralo vožralej“ či, „ty čuráku jeden“,

5) oba obžalovaní poškozeného zhruba od června 2017 fyzicky napadali tím, že ho fackovali a strkali do něj, konkrétně:

a) v přesně nezjištěné době, nejméně 3×, mu obžalovaná [celé jméno obžalované], dala zezadu facku do hlavy,

b) v přesně nezjištěné době, zhruba 10×, jej fyzicky do poškozeného strkal obžalovaný [celé jméno obžalovaného];

6) obžalovaná [celé jméno obžalované] dne [datum] poškozenému úmyslně rozbila pállitr s pivem, který měl před sebou tak, že s ním hodila o zem se slovy: „zase chlastáš“,

II.

obžalovaný [celé jméno obžalovaného] sám

dne 15. 3. 2018 v podvečerních hodinách po incidentu se [celé jméno poškozené] křičel z okna domu na adrese [adresa svědka, svědkyně, poškozeného, obžalovaného, svědkyně, poškozené, obžalované, svědka, svědkyně, svědka, svědka, svědka, svědka, poškozené a svědka], narozenou [datum], že až ji potká, zbije ji, a že by bylo nejlepší ji zabít, čímž v poškozené vzbudil obavu, že své jednání naplní, a to zejména kvůli tomu, aby se jí pomstil za to, že [celé jméno poškozené] přesvědčila, aby zlé zacházení obžalovaných vůči své osobě oznámila na policii;

III.

obžalovaná [celé jméno obžalované] sama

dne 16. 3. 2018 kolem 8:00 hodin v [obec], v ulici [ulice a číslo], začala [celé jméno poškozené], narozené [datum], která v té době čekala pod oknem domu na uvedené adrese na [celé jméno poškozené], vulgárně nadávat a pak po poškozené ze vzdálenosti zhruba 1,5 metru hodila hliněný květináč plný hlíny a trefila ji tím do horní části hlavy, čímž jí způsobila zhmožděninu,

tedy

IV.

oba obžalovaní společně týrali osobu blízkou žijící s nimi ve společném obydlí, čin spáchali na dvou osobách a páchali jej po delší dobu,

V.

obžalovaný [celé jméno obžalovaného] sám jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

VI.

obžalovaná [celé jméno obžalované] sama se na místě veřejnosti přístupném dopustila výtržnosti tím, že napadla jiného,

čímž spáchali

ad I.

oba obžalovaní společně zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d) trestního zákoníku,

ad II.

obžalovaný [celé jméno obžalovaného] sám přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

ad III.

obžalovaná [celé jméno obžalované] sama přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

oba obžalovaní

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání tří (3) let.

Odůvodnění:

1. Soud vzal za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaná [celé jméno obžalované] při hlavním líčení uvedla, že se do rodinného domu na adrese [adresa svědka, svědkyně, poškozeného, obžalovaného, svědkyně, poškozené, obžalované, svědka, svědkyně, svědka, svědka, svědka, svědka, poškozené a svědka]. Dále zde bydleli se [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného], synem [celé jméno poškozené], spoluobžalovaným [celé jméno obžalovaného] a s [celé jméno svědkyně], matkou [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno svědka]. Rodina obžalované využívá stejnou koupelnu jako [celé jméno poškozené]. Rodina obžalované za bydlení platila do prosince 2017, pak platit přestali a neplatí ani energie. K jednání ad I. obžalovaná uvedla, že se jen bránila útokům [jméno] a [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozené] jim od června 2017 kontrolovala spotřebu vody, dělala obžalované různé

naschvály, vulgárně jí nadávala a osočovala ji z věcí, které obžalovaná neudělala a stejně tak i druhá a děti obžalované, nadto trpí stařeckou demencí, se kterou se neléčí. Vždy něco vyvede, zapře to a svede na někoho jiného. Pokud jde o fyzické konflikty, mezi obžalovanou a [celé jméno poškozené] se odehrál pouze jediný, a to když [celé jméno poškozené] držela pod krkem dceru obžalované. Obžalovaná ji praštila přes ruku a dala ji facku, [celé jméno poškozené] jí útok oplátila. [jméno] [celé jméno svědkyně] po tomto incidentu ale neměla žádné modřiny. Obžalovaná se následně vyjadřovala k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 2) a) uvedla, že [celé jméno poškozené] osočila její děti z toho, že spotřebovaly toaletní papír a další drogistické zboží. Při tomto konfliktu si vzájemně nadávaly, k fyzickému kontaktu mezi nimi nedošlo. K jednání ad 2) c) vypověděla, že 15. 3. byla do 19:40 hodin mimo domov. U [celé jméno poškozené] toho dne vůbec nebyla a umístěním do blázince jí nevyhrožovala. Spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného] měl toho dne zdravotní problémy, volala se mu i záchranka, proto toho dne nic udělat nemohl. K jednání ad 4) uvedla, že i s [celé jméno poškozeného] měla obžalovaná konflikty. Hádali se hlavně kvůli [jméno] [celé jméno svědkyně], [jméno] [celé jméno svědka] po požití alkoholu vyčítal, že se o něj musel starat a od června 2017 jí též kontroloval spotřebu vody. Obžalované vulgárně nadával, tak mu to oplácela. K jednání ad 6) vypověděla, že si za [celé jméno poškozeného] šla stěžovat na [celé jméno poškozené], on jí ale vulgárně odbyl a nadával jí, tak mu dala facku, on jí facku vrátil, tak mu rozbila půllitr. Pokud jde o dílčí útoky, kterých se měl dopustit spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného], i s ním se [jméno] a [celé jméno poškozeného] hádali, obžalovaná však nic o tom, že by jim spoluobžalovaný rozbíjel věci, neví. K současným vztahům mezi se obžalovaná vyjádřila tak, že konflikty vyvrcholily dne 16. 3., kdy byla obžalovaná vykázána. Pak se do domu vrátila a od té doby už k žádným podobným incidentům nedochází. Naschvály a hádky však probíhají i nadále. Obžalovaná se se [celé jméno poškozené] ani s [celé jméno poškozeného] nebaví, stejně tak jako její druh [celé jméno svědka]. Pokud jde o skutek ad II., o konfliktu mezi [celé jméno poškozené] a spoluobžalovaným [celé jméno obžalovaného] obžalovaná nic neví. K jednání ad III. obžalovaná uvedla, že se jednalo o jejich jediný konflikt. Dne 16. 3. ráno [celé jméno poškozené] radila [celé jméno poškozené] s tím, co má dělat proti obžalované. Obžalovaná tam vlítla, aby toho zanechala. [celé jméno poškozené] pak obžalované začala sprostě nadávat, proto obžalovaná vzala plastový květináč, ale nezasáhla ji. Závěrem se obžalovaná vyjádřila ke svým majetkovým poměrům, a sice že pracuje jako uklízečka s příjmem do 13 000 Kč. Má dluhy, jejichž výši nezná, a jednu exekuci. Její druh pobíral invalidní důchod, v současné době pracuje 4 hodiny denně.

3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], syn poškozeného [celé jméno poškozeného] a vnuk poškozené [celé jméno poškozené], bytovou situaci v domě na adrese [adresa], s tím, že rodina spoluobžalované se přistěhovala dne 31. 5. 2016. K jednání ad I. obžalovaný uvedl, že po konflikty začaly vznikat právě po přistěhování rodiny spoluobžalované a následně se stupňovaly. [celé jméno poškozené] se leccos nelíbilo. Trpí stařeckou demencí nebo Alzheimerovou chorobou, což se projevuje tak, že obviňuje lidi kolem sebe z něčeho, co neudělali, bere cizí věci v přesvědčení, že jsou její, nebo věci ztrácí. Dále je i pomlouvala před ostatními lidmi v obci, že nepřispívají na chod domácnosti. Obžalovaný připustil, že na [jméno] i [celé jméno poškozeného] křičel, ať si přestanou vymýšlet, nikdy ale na ně nevztáhl ruku, ani jim nedal pohlavek. Obžalovaný se následně vyjadřoval k jednotlivým dílčím útokům. Pokud jde o skutek ad 1), připustil, že mohl něco o hygieně [celé jméno poškozené] zmínit, popřel ale urážky uvedené v obžalobě. Odůvodnil to tím, že [celé jméno poškozené] trpí silnou inkontinencí a nepoužívá k tomu odpovídající hygienické prostředky, což v domě způsobuje zápach. K jednání ad 2) c) uvedl, že dne 15.3 se nestalo vůbec nic. Toho dne byl ráno na injekci, domů přišel asi ve 12:00 hodin, chvíli koukal na televizi, pak si šel lehnout a pak za ním šla matka. Poté, asi kolem půl páté, přišla spoluobžalovaná [celé jméno obžalované] z práce. [celé jméno poškozené] ji neprávem obvinila z odcizení léků. [celé jméno poškozené] pak vylezla oknem ven. Proč tak učinila, obžalovaný nedokázal vysvětlit. Klíče od domu neměla, protože je ztrácí. Takového útoku, jak je popsáný v obžalobě, by obžalovaný ani nebyl fyzicky schopný. Vzhledem k tomu, že

je levák, by kopal levou nohou, tu by ale kvůli bolestem, které v tu dobu měl, nezvedl, ani by neudržel rovnováhu. Dále ke svému tehdejšímu zdravotnímu stav uvedl, že dne 27. 2. 2018 jej odvezla rychlá záchranná služba a až do 8. 3. jen ležel, nemohl ani chodit. Pak chodil až do 16. 3. k obvodnímu lékaři na injekce. K jednání ad 3) a) až c) vypovídal, že [celé jméno poškozené] poškodil židli tak, že s ní ve vzteku třískl o zem. Telefon ani kolo poškozené nerozbil. Úhlovou brusku, kterou měl podle obžaloby zničit kolo, ani používat nemůže, jinak by riskoval epileptický záchvat. K jednání ad 3) d) uvedl, že do pokoje [jméno] a [jméno] [příjmení] vtrhl, když hledal zámek od jízdního kola, k fyzickému kontaktu ale nedošlo. K jednání ad 4) vypovídal, že svému otci [celé jméno poškozeného] nadával kvůli alkoholu, neboť ten už léta nadměrně pije pivo a už po třetím neví, co mluví. Obžalovaný mu říkal třeba „opilec“ nebo „ochlasta“. Obžalovaný dodal, že jejich vztahy nebyly nikdy dobré, od mala se k němu [celé jméno poškozeného] nechoval dobře. Pokud jde o dílčí útoky, kterých se měla na [jméno] a [celé jméno poškozeného] dopustit spoluobžalovaná [celé jméno obžalované], obžalovaný uvedl, že konfliktů s nimi měla spoluobžalovaná hodně, se [celé jméno poškozené] se hádaly kvůli hygieně nebo kvůli dětem spoluobžalované. K jednání ad 2) a) vypovídal, že šlo o spor týkající se házení toaletního papíru do záchodu. [celé jméno poškozené] obvinila děti obžalované z něčeho, co udělala sama, spoluobžalovaná pak své děti jen bránila. Pouze na sebe křičely. K jednání ad 2) b) uvedl, že [celé jméno poškozené] nikdo neudeřil, spoluobžalovaná jí jen zvedala ze země za podpaží, ale [celé jméno poškozené] se bránila, proto jí vznikly na řadrech modřiny. Pokud jde o jednání ad 6), u konfliktu s púllitrem obžalovaný nebyl. K jednání ad II. obžalovaný uvedl, že [celé jméno poškozené], sousedkou, obžalovaný žádné konflikty neměl, ale neměl ji rád. Ona je nenavštévovala, u žádné hádky nebyla, to [celé jméno poškozené] chodila k ní. Toho 15. se tam [celé jméno poškozené] po půl páté zjevila s policií. [příjmení] dne večer pak mluvila s otcem obžalovaného. Během toho tam obžalovaný přišel a řekl jí, že se spoluobžalovaná [celé jméno obžalované] zhroutila po zásahu policie. Smrtí [celé jméno poškozené] ale nevyhrožoval. Pokud jde o focení paní [celé jméno poškozené] a paní [celé jméno svědkyně], obžalovaný fotil jen paní [celé jméno svědkyně], aby měl důkaz, že porušila dopravní vyhlášku, když jezdila svým elektrickým vozíkem, kde nemá. K jednání ad III. obžalovaný vypovídal, že o konfliktu mezi [celé jméno poškozené] a spoluobžalovanou neví, jen slyšel, že na ní spoluobžalovaná vyjela, hodila po ní květinář, ale nezasáhla ji. Ke svým osobním a majetkovým poměrům obžalovaný uvedl, že je nezaměstnaný a trpí epilepsií. Invalidní důchod nemá, je finančně závislý na své matce.

4. Svědkyně [celé jméno poškozené] při hlavním líčení vypověděla, že bydlí na adrese [adresa] [příjmení] náklady za bydlení se svědkyně nestará, to její syn. Ona sama energie platí. K jednání ad I. uvedla, že obžalovaného si nevšímá, ale neubližuje jí, žádné konflikty s ním si nepamatuje. Následně svou výpověď změnila tak, že na ni někdy křičí, ale co přesně, si svědkyně nepamatuje. Svůj vztah k obžalované [celé jméno obžalované] popsala svědkyně jako normální, nevšímá si jí, nedělá potíže, že by se kdy pohádaly, si svědkyně nepamatuje. Žádná policie u nich nebyla. K jednání ad 2) a) uvedla, že dětem obžalované jen řekla, aby neházely papír do záchodu, a ony poslechlly. Žádné facky si svědkyně nepamatuje. Ke svému vztahu s paní [celé jméno poškozené] svědkyně uvedla, že spolu vychází a že si tam chodí povídat. Při hlavním líčení byl dále za souhlasu obžalovaného a státního zástupce čten protokol o výslechu svědkyně [celé jméno poškozené], z něhož plyne, že [celé jméno poškozené] v přípravném řízení vypovídala shodně jako při hlavním líčení, tedy že s obžalovanou [celé jméno obžalované] problémy neměla, s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] jak kdy, ale žádný konkrétní spor neuvedla. K jednání ad 2) c) svědkyně uvedla, že někdo byl v její kuchyni dušený, ale ona ne, ani u toho nebyla, jí se nic nedělo. Dále odmítla vypovídat.

5. Svědek [celé jméno poškozeného] při hlavním líčení uvedl, že bydlí na adrese [adresa svědkyně, svědka a poškozené], se svou matkou, manželkou a synem, tedy s obžalovaným [celé jméno obžalovaného]. Dne 1. června se tam nastěhoval i svědkův nevlastní syn [celé jméno svědka]

s rodinou poté, co se museli vystěhovat z domu, kde do té doby bydleli. Dům z většiny vlastní svědek, ve zbylé části jeho matka. Všechny náklady za bydlení už přes rok hradí jen svědek. Obžalovaná [celé jméno obžalované] nájemní smlouvu nemá, v současné době na bydlení nic nepřispívá, bydlí tam zadarmo. K jednání ad I. svědek uvedl, že konflikty začaly zhruba po roce od nastěhování [celé jméno svědka] s rodinou a postupně narůstaly. Ani s jedním z obžalovaných svědek nemá dobré vztahy, neustále se stěžovali na jeho matku. Když se třeba obžalované něco nelíbí, i banality, dává to najevo, i fyzicky napadá. Zničehonic obžalovaná začne svědkově matce nadávat a začne ji bít, většinou šlo o facky na hlavu. [celé jméno poškozené] si nikdy nezačala. Když se svědek před obžalovanou své matky zastal, pustila se i do něj. Například po něm hodila mop nebo smeták, dala mu zezadu facku a podobně. Svědek jí to nevracel, ženy nebije. Obžalovaný je také agresivní a zákeřný. Když třeba slyšel křik obžalované, seběhl dolů a, aniž by věděl, o co jde, začal tam taky dělat pořádek. Na svědka útočil slovně i fyzicky, strkal do něj, i na něj útočil zezadu. Spory měli především kvůli tomu, že obžalovaný není zaměstnaný, a kvůli tomu, že svědek pije pivo. Svědek jej nikdy neuhodil jako první, ale bránil se mu. Incidenty se většinou odehrávaly u svědkovy matky v kuchyni, někdy končily jen slovně, někdy byly i fyzické. K většině útoků proti [celé jméno poškozené] docházelo za svědkovy nepřítomnosti. Pokud jde o zapojení svědkovi manželky [celé jméno svědkyně], ta byla v daných sporech proti němu a jeho matce. Svědek se následně vyjadřoval k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 1) uvedl, že obžalovaná na jeho matku křičela, „ty bábo špinavá, prochcaná“. U jednání ad 2) a) svědek nebyl, z doslechu ví, že jeho matka měla říct obžalované, aby její děti neucpávaly záchod papírem. K jednání ad 2) c) vypověděl, že před tímto incidentem byl v nemocnici, toho dne přijel domů ve večerních hodinách. [celé jméno poškozené] v době jeho příjezdu doma nebyla, nikdo nevěděl, kde je. Po chvíli tam přišla se sousedkou a řekla mu, že ji nepustili ven, když chtěla jít pryč, bylo zamčeno, tak vyskočila oknem a utekla k sousedům. Důvod útěku svědkovi nesdělila. Poté přijela policie. Kdo věc oznamoval, svědek neví. K jednání ad 3) a) uvedl, že k němu došlo poté, co bránil svou matku. Obžalovaný za svědkovy přítomnosti ze vzteku ulomil i nohu od stolu. K jednání ad 3) c) vypověděl, že obžalovaný svědkově matce rozbil dokonce 2 telefony. Jedno rozbití svědek přímo viděl, obžalovaný s přístrojem praštil o zem. V druhém případě mu jeho matka ukazovala již rozbitý telefon. K jednání ad 3) d) uvedl, že se jednou se svou matkou zamknul. Najednou začaly rány a obžalovaný dveře vyvalil. Rozbil skleněnou výplň, poté i futra. Zda i v těchto případech pak ze strany obžalovaného došlo k fyzickému násilí, svědek nedokázal jednoznačně určit. K jednání ad 4) vypověděl, že obžalovaná na něj křičela, „ty vochlasto, starej“ a, „ty čuráku jeden“. Svědek na obžalovanou nekřičel. Obžalovaný pak používal všelijaká slova, říkal mu třeba, že je, „vožralej“. Ke své konzumaci alkoholu svědek uvedl, že si denně dá 2 až 3 piva. K jednání ad 5) a) a b) svědek uvedl, že se nejméně třikrát stalo, že obžalované řekl, že se s ní nechce bavit, a už ji měl. Měl zákeřně rozseknutý obličej. S těmito útoky se nikomu nesvěřoval a před svým okolím je zapíral. Obžalovaný do něj zhruba desetkrát strčil. Svědek ani to nikde neoznamoval. K jednání ad 6) vypověděl, že obžalovaná vlítla do kuchyně svědkovy matky, kde zrovna seděl. Proč, svědek už neví. Řekla mu, že je, „vožrala vožralej“, a rozbila půllitr, který měl na stole. K fyzickému kontaktu mezi nimi toho dne nedošlo. K současné situaci v předmětném obydlí uvedl, že po jednání ad 2) c), kdy policisté řekli mladým, aby se vystěhovali, což stejného dne učinili, je zatím klid. V současné době spolu nemluví. Ke zdravotnímu stavu [celé jméno poškozené] svědek uvedl, že má mimo jiné problémy s pamětí a s únikem moči. Po útocích od obžalovaných měla modřiny a podlitiny, a to v obličeji nebo na zadní části těla, ale nikdy to nehlásili. K jednání ad II. svědek uvedl, že obžalovaný slovně napadal i paní [celé jméno poškozené]. Ta u nich párkrát byla, i její matka, pak chodit přestaly, protože se bály.

6. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka obžalovaného a [celé jméno svědka], při hlavním líčení odmítla vypovídat a byl čten protokol o její výpovědi učiněné v přípravném řízení, v níž uvedla následující. K jednání ad I. uvedla, že vždy slyšela jen křik, jak se obžalovaná rozčilovala nad [celé jméno poškozené], když něco vyvedla. O důvodech jednotlivých incidentů se pak obžalovaná svědkyni svěřovala. Šlo třeba o to, že obžalovaná chtěla [celé jméno poškozené] pomoci

s hygienou, praním prádla nebo ji chtěla zvednout ze země, ta ale pomoc odmítala. Žádné zranění na [celé jméno poškozené] ani na [celé jméno poškozeného] svědkyně nezaregistrovala. Svědkyně se následně vyjadřovala k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 1) uvedla, že pokud někdo na někoho nadával, takto byla naopak [celé jméno poškozené], nejvýše si s obžalovanou nadávaly vzájemně. Obžalovaná [celé jméno poškozené] říkala „smradlavka“. Obžalovaný jí též někdy vynadal, zejména kvůli jejímu zapomínání a kvůli osočování ostatních z něčeho, co neudělali. Ke skutku ad 2) a) vypověděla, že se jí obžalovaná svěřila i s incidentem týkajícím se toaletního papíru. K jednání ad 2) b) uvedla, že se o této modřině dozvěděla až poté, co se jí na ni zeptala sestra [celé jméno poškozené]. Pravděpodobně vznikla tím, jak obžalovaná [celé jméno poškozené] zvedala ze země. K jednání ad 2) c) vypověděla, že dne [datum] se nic nestalo. Obžalovaného bolela noha, obžalovaná byla do 4 hodin v práci. Když z práce přišla, [celé jméno poškozené] ji osočila, že jí vzala prášky. Pak už jen [celé jméno svědka] viděl [celé jméno poškozené], jak jde za [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně], ačkoliv bylo zamčeno. Svědkyně následně změnila svou výpověď tak, že [celé jméno poškozené] nikdo ven chodit nezakázal, jen vchodové dveře šly špatně odemknout. K jednání ad 3) d) uvedla, že dveře z chodbičky do kuchyně vyrazil obžalovaný, protože [celé jméno poškozené] měla zase nějaké připomínky. K jednání ad 4) vypověděla, že to spíš [celé jméno poškozeného] napadal obžalovanou, zejména když pil, tak do ní rýpal, ona se mu jen bránila. Jeho útoky svědkyně nedokázala nijak konkrétně rozvést. O zbývajících incidentech vůči [jméno] a [jméno] [příjmení] svědkyně nic neví. K jednání ad II. svědkyně vypověděla, že obžalovaný toho dne s [celé jméno poškozené] ani nemluvil. K jednání ad III. svědkyně nic neví. Ke zdravotnímu stavu [jméno] [celé jméno svědkyně] svědkyně uvedla, že velmi zapomíná. Svědkyně se dále vyjadřovala ke svým vztahům k členům rodiny. Vztah k obžalovaným popsala jako dobrý, byť jsou oba výbušní a nenechají si nic líbit. Vztah ke své tchyni [celé jméno poškozené] označila za normální, pak svou výpověď však změnila tak, že se nikdy neměly rády a nebyly rodina. Svůj vztah s manželem [celé jméno poškozeného] svědkyně psala jako žádný s tím, že jeho matka pro něj je víc než jeho manželka.

7. Svědek [celé jméno svědka], druh obžalované, při hlavním líčení uvedl, že na společné adrese se svou rodinou bydlí od roku 2016, což jim umožnil jeho nevlastní otec [celé jméno poškozeného]. Za bydlení posléze přestali platit. K jednání ad I. uvedl, že neviděl žádné fyzické útoky mezi obžalovanou a [celé jméno poškozené] [celé jméno poškozené] napadla jen jeho dceru [jméno], ale svědek u toho nebyl, ani neví, o co tam šlo. Pokud jde o zranění [celé jméno poškozené], svědek na ní nikdy žádné neviděl. Svou výpověď pak změnil tak, že [celé jméno poškozené] měla zlomenou ruku s tím, že to ví od své matky [celé jméno svědkyně]. Vzhledem k rozporům mezi jeho výpovědí učiněnou při hlavním líčení a jeho výpovědí z přípravného řízení byl čten protokol o této výpovědi, v níž svědek uvedl, že pokud [celé jméno poškozené] měla zranění, tak z toho, jak jí svědek pomáhal vstát, když upadla. Ke zlomené ruce uvedl, že jí on sám vezl do nemocnice Tyto rozpory svědek při hlavním líčení vysvětloval tak, že [celé jméno poškozené] si nejdříve zavolala o pomoc, a když jí chtěl pomoc, vzpírala se mu. Kdy k tomuto konkrétně došlo, si nepamatuje. Svědek se následně vyjadřoval k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 1) a) uvedl, že slyšel, jak obžalovaný na [celé jméno poškozené] řve „bábo stará, prašivá“. Ona na něj taky křičela. S obžalovanou měla taky konflikty, křičely na sebe, hádaly se o špinavém prádle a úklidu. Svědek u těchto konfliktů nebyl, svěřovala se mu s nimi obžalovaná. O zapojení [celé jméno poškozeného] do hádek svědek neví. Vzhledem k rozporům mezi jeho výpovědí učiněnou při hlavním líčení a jeho výpovědí z přípravného řízení byl čten protokol o této výpovědi, přičemž svědek uvedl, že obžalovaná řekla [celé jméno poškozené], že se chová jako dobytek, a ona jí na oplátku také vulgárně označovala. Křičel tam i [celé jméno poškozeného], vulgárně své matce nadával a držel proti ní pěst s tím, že jí jednu vrazí. K těmto rozporům svědek uvedl, že [celé jméno poškozeného] má se svou matkou konflikty dodnes. K jednání ad 2) a) svědek vypověděl, že o incidentu s toaletním papírem ví od obžalované. K jednání ad 2) c) svědek uvedl, že dne 15. 3. byl v domě klid. Svědek byl u sebe, žádný incident

neslyšel. Obžalovaná toho dne přišla po odpolední, tedy v půl 8. Pokud před tím uváděl, že přišla ve 4, tak se spletl. Vzhledem k rozporům mezi jeho výpovědí učiněnou při hlavním líčení a jeho výpovědí z přípravného řízení byl čten protokol o této výpovědi, přičemž uvedl následující. Obžalovaná z práce přišla kolem 4. [celé jméno poškozené] jí vyčetla, že jí ukradla prášky. Obžalovaná ji odbyla, zamkla za sebou vchodové dveře a hned poté šla za svědkem a o tomto incidentu mu řekla. Se svědkem pak byla po celou dobu, dokud svědek zhruba v 16:15 hodin nespatriil [celé jméno poškozené], jak jde za paní [celé jméno poškozené]. Domyslel si, že asi vyskočila z okna. [příjmení] neměla, vzal jí je obžalovaný, protože někdy chodila i v noci venku, kdykoliv si ale mohla říct, že chce ven. Svědek tyto rozpory nedokázal nijak nevysvětlit. K jednání ad 3) a) až c) uvedl, že o poškození telefonu ani židle nic neví, o rozřezání kola [celé jméno poškozené] slyšel, ale kdo to byl, neví. K jednání ad 4) svědek uvedl, že obžalovaný měl se svým otcem [celé jméno poškozeného] spory, křičeli na sebe, ale nic konkrétně o tom svědek neví. K jednání ad II. a III. svědek vypovídal, že u konfliktu mezi paní [celé jméno poškozené] a obžalovaným nebyl, ani u konfliktu mezi ní a obžalovanou. O tomto konfliktu mu ale řekla obžalovaná s tím, že paní [celé jméno poškozené] do hlavy nezasáhla.

8. Dále soud v hlavním líčení četl protokoly o výsleších nezletilých svědkyň [jméno], [jméno] a [jméno] [příjmení], dcer obžalované a [celé jméno svědky]. Svědkyně [celé jméno svědky] (v době výslechu 5 let) řekla, že se špatně chovali, neuvedla však, kdo konkrétně se měl špatně chovat a jak. Na následující otázky odpověděla o obžalovaných a poškozených kladně, neuvedla, že by se kdokoli ke komukoli zle choval, incident se [celé jméno poškozené] týkající se toaletního papíru popřela. Svědkyně [celé jméno svědky] (v době výslechu 9 let) uvedla, že [jméno] a [celé jméno poškozeného] jsou pro ni cizí lidi s tím, že obžalovaná jim zakázala se se [celé jméno poškozené] bavit. Dále popsala spory, které se [celé jméno poškozené] měli – o spotřebě drogistického zboží, krádežích věcí, užívání společné koupelny a jiné provokace. Jednou [celé jméno poškozené] klepala za ramena starší sestru svědkyně. Jakékoliv vzájemné útoky mezi poškozenými a obžalovanými neovala. Pokud jde o verbální útoky, svědkyně uvedla, že [celé jméno poškozené] nadávala obžalované, tak jí to ale neoplácela. Obžalovaní pak křičeli i na [celé jméno poškozeného]. Svědkyně [celé jméno svědky] (v době výslechu 11 let) odmítla vypovídat, důvod neuvedla.

9. Svědkyně [celé jméno poškozené] při hlavním líčení uvedla, že oba obžalovaní jsou jejími sousedy. Ke [celé jméno poškozené] svědkyně chodila se svou matkou na návštěvy, pak ale chodit přestaly, protože se bály. [celé jméno poškozené] poté začala častěji chodit k nim. K jednání ad I. svědkyně uvedla, že [celé jméno poškozené] si jí na chování obžalovaných stěžovala, táhne se to léta. První problémy mezi ní a obžalovaným začaly asi v roce 2010, kdy obžalovaný [celé jméno poškozené] zlobil s telefonem – telefonoval z něj, přenastavoval ho a posílal z něj i vulgární zprávy matce svědkyně, nebo se na ni připojil elektřinou. Když se tam přistěhovala pak i obžalovaná, obžalovaný jako by získal spojení. Oba jí pak dělali naschvály, například jí brali klíče, lámali kliky nebo ji obžalovaný v noci lekal. Stupňovalo se to. Svědkyně byla osobně přítomna jen slovních útoků a agresivního chování obžalovaných vůči [celé jméno poškozené], žádný fyzický útok přímo neviděla. Viděla však následky takových útoků v podobě zranění [celé jméno poškozené] s tím, že si tato na fyzické útoky svědkyni stěžovala, ke konci sledovaného období i několikrát týdně. Poprvé si svědkyně takových zranění všimla v červnu 2017, kdy paní [celé jméno svědkyně] měla modřinu přes pálu obličeje. Svědkyně se následně vyjadřovala k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 1) a) uvedla, že [celé jméno poškozené] nadávali do „magorů“ a „sviní udavačských“, strašili jí psychiatrií a blázcem. Nadávali jí i za to, že chodí za svědkyní. K jednání ad 2) a) uvedla, že [celé jméno poškozené] přišla s pohmožděnými žebry, jak ji obžalovaná bouchla pěstí za spor týkající se toho, že holky dávaly papír do záchodu, nechtěla útok nahlásit ani zranění ošetřit. K jednání ad 2) b) svědkyně vypovíдалa, že když viděla u [celé jméno poškozené] modřinu na prsu, volala paní [celé jméno svědkyně] a ptala se jí na to. Ona jí do telefonu řekla, že si za to [celé jméno poškozené] může sama, že obžalovanou provokuje a že

se chová velmi nehygienicky. K jednání ad 2) c) svědkyně uvedla, že dne 15. 3. 2018, kolem 6. hodiny k nim přiběhla [celé jméno poškozené]. Ačkoliv byla zima, přišla jen v pantoflích a ve svetříku. Byla v šoku, bála se o život. Její syn byl v té době ještě v nemocnici. Svědkyni pak vyprávěla, co se stalo, tedy že ji měla obžalovaná dusit polštářem, když byla na posteli, a pak jí měli zamknout, proto vyskočila z okna, z výšky asi 180 cm. Poprvé souhlasila i s přivoláním policie. Pokud jde o kopání ze strany obžalovaného, k tomu též došlo, ale asi ještě před tímto incidentem. K jednání ad 3) a) až c) vypověděla, že si jí [celé jméno poškozené] stěžovala, že jí obžalovaný flexou rozřezal kolo a rozbil židli, tu [celé jméno poškozené] i opravovali. Někdo z obžalovaných jí i rozbil telefon tak, když s ním bouchnul o zem. V souvislosti s jednáním ad 4) vypověděla, že [celé jméno poškozeného] viděla pít pivo, ale nikdy jej neviděla opilého. K jednání ad 6) uvedla, že viděla [celé jméno poškozeného], jak má krvavý šrám na nose. [celé jméno poškozené] svědkyni řekla, že k tomu došlo, když se jí [celé jméno poškozeného] zastal. Obžalovaná tam přišla, řekla mu, že už zase pije, vzala püllitr a švihla s ním o zem. Svědkyně situaci [celé jméno poškozené] řešila i s Bílým kruhem bezpečí a s její lékařkou, [celé jméno poškozené] to ale řešit nechtěla, bála se. I svědkyni samotné obžalování vyčítali, že ji podporuje. K jednání ad II. svědkyně uvedla, že se tak stalo stejného dne, kdy byla u [anonymizováno] policie. Obžalovaná a [celé jméno svědkyně] se do svědkyně pustili, že je „svině“ a „kurva“. Obžalovaný se k tomu přidal a křičel na svědkyni z okna, že jí dá „na hubu“ a že by bylo lepší ji zabít, protože by od ní byl aspoň pokoj. Od té doby se svědkyně bojí chodit kolem jejich domu. Obžalovaný na ní dělá posunky, že jí dá do zubů. Naposledy to bylo v červnu 2018, když si mimo uvedená gesta i z okna fotil matku svědkyně. K jednání ad III. svědkyně vypověděla, že [datum] měla [celé jméno poškozené] odvézt k lékaři. Když ji vyzvedávala, zařukala na okno jejího bytu. V něm se však objevila obžalovaná, na svědkyni začala křičet, že je „svině“ a že zavinila, že věc řeší policie. Svědkyně se slovně bránila. Obžalovaná pak vzala květináč a mrskla ho svědkyni po hlavě. Svědkyně z toho měla bouli. Květináč byl plastový a byl v keramickém obalu. Ke zdravotním problémům [celé jméno poškozené] svědkyně uvedla, že zapomínala.

10. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka poškozené [celé jméno poškozené], při hlavním líčení uvedla, že poškozená [celé jméno poškozené] se jí svěřovala. K jednání ad I. svědkyně vypověděla, že jí [celé jméno poškozené] říkala, že jí obžalovaný lámal klíče v zámku, bil jí pěstmi i do obličeje. Napadl ji nejméně 15×. Bila ji i obžalovaná, ta asi 3×. Napadla ji i její snacha [jméno]. Svědkyně se následně vyjadřovala k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 2) a) uvedla, že k incidentu došlo kvůli tomu, že děti cpaly toaletní papír do záchodu. Obžalovaná pak přišla, vynadala jí a zbila ji za to. K jednání ad 2) c) uvedla, že obžalovaný zmlátil [celé jméno poškozené], kopal ji v posteli a dusil polštářem, když spala. Obžalovaná stejného dne vzala židli a [celé jméno poškozené] s ní mlátila. Obžalovaný ji pak zamknul v bytě, že musela vylézt oknem z výšky asi 2 metry. Pak šla za svědkyní. K jednání ad 3) b) vypověděla, že obžalovaný [celé jméno poškozené] rozřezal kolo. K jednání ad II. svědkyně uvedla, že poté, co dcera svědkyně danou věc nahlásila policii, obžalovaný svědkyni a její dceři vyhrožoval, že si to s nimi vyřídí, fotografoval je, ukazoval na ně pěstí a vulgárně jim nadával. K jednání ad III. svědkyně vypověděla, že když od [anonymizováno] její dcera šla, obžalovaná jí z okna hodila květináč na hlavu a vulgárně jí nadávala. K zdravotnímu stavu [celé jméno poškozené] svědkyně uvedla, že zapomíná a po popisovaném bití měla po celém těle modřiny, na rukách, na zádech, na prsu.

11. Vzhledem k úmrtí svědka [celé jméno svědka], bývalého manžela [celé jméno poškozené], byl čten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy k jednání ad I. uvedl, že [celé jméno poškozené] si stěžovala, že jí napadají, byť nejdřív tvrdila, že spadla sama. Svědek jí mimo jiné spravoval zámek, který jí měl rozbít obžalovaný, ulamoval jí i kliky. Svěřovala si, že jí v noci chodí strašit. Jednou svědek u [celé jméno poškozené] viděl monokl, který jí měla způsobit obžalovaná pěstí. O útocích obžalovaných na [celé jméno poškozené] svědek slyšel nejméně 10×. Viděl na ní i konkrétní zranění – zlomenou ruku, modřinu na oku a na prsou. [celé jméno poškozeného] měli podle paní [celé jméno svědkyně] také bít, ale na něm svědek žádná zranění nezaregistroval. Když

ho svědek s jednáním obžalovaných konfrontoval, on obžalované bránil s tím, že se to nebude opakovat. Svědek se následně vyjadřoval k jednotlivým dílčím útokům. K jednání ad 2) a) uvedl, že [celé jméno poškozené] měla říct dětem obžalované, aby neházely toaletní papír do záchodu, nato ji obžalovaná zfackovala. K jednání ad 2) b) vypověděl, že modřinu na prsu měla [celé jméno poškozené] udělat obžalovaná. K jednání ad 3) a) až c) uvedl, že si mu [celé jméno poškozené] stěžovala, že jí obžalovaný rozbil židli, kterou si podkládala dveře, dále telefon, kterým hodil o zem, a též kolo. O jednání ad 6) mu též říkala [celé jméno poškozené], a to, že obžalovaná [celé jméno poškozeného] rozbila láhev piva a pak ho napadla. O jednání ad II. svědek neví, o jednání ad III. ví od [celé jméno poškozené] a popsal jej shodně s ní.

12. Svědkyně [celé jméno svědkyně], sestra [celé jméno poškozené], při hlavním líčení k jednání ad I. uvedla, že obžalovaný na její sestru před svědkyní křičel. U jiných incidentů nebyla, dozvěděla se o nich od dcery paní [celé jméno svědkyně], která svědkyni volala, aby tam přijela. Tuto záležitost řešila [celé jméno svědkyně]. Do té doby se [celé jméno poškozené] svědkyni s ničím nesvěřila, to až poté, co se věc začala řešit, svědkyni ukázala několik dní staré modřiny, i na řadru, které měla mít od napadení obžalované, a svěřila se jí, že jí bili. Dále jí řekla, že policii nic neřekne, aby to neměla ještě horší. K jednotlivým dílčím útokům se svědkyně vyjádřila následovně. O jednání ad 2) c) ví jen z doslechu, a to, že její sestra byla zamčená, tak ze strachu, že jí něco udělají, utekla oknem. K jednání ad 3) a) a c) vypověděla, že se jí sestra svěřila, že jí obžalovaný rozbil židli i mobil. V souvislosti s jednáním ad 4) svědkyně uvedla, že se [celé jméno poškozeného] obžalovaný hádali. Ke vztahu [celé jméno poškozeného] k alkoholu uvedla, že pil pivo a že nebyl zlý, ani když se napil. Ke zdravotnímu stavu své sestry uvedla, že zapomíná.

13. Svědkyně [celé jméno svědkyně], sestra [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně], při hlavním líčení k jednání ad I. vypověděla, že obžalovaný byl hrubý a velmi cholerický. I s obžalovanou měla svědkyně konflikt, a to když se poprvé dozvěděla, že obžalovaná napadla její sestru [celé jméno poškozené]. Obžalovaná jí na to nejdříve řekla, že když nezmlátí [celé jméno poškozené], zmlátí synovce svědkyně, [celé jméno poškozeného], pak ale řekla, že se to nebude opakovat. Konflikty mezi obžalovanou a [celé jméno poškozené] byly hlavně kvůli dětem, vzájemně si i sprostě nadávaly. Pokud jde o synovce svědkyně, [celé jméno poškozeného], nic jí k tomu nechtěl nic říct s tím, že to bude ještě horší, nakonec jí ale řekl, že obžalovaná několikrát zmlátila i jeho. K jednotlivým dílčím útokům se svědkyně vyjádřila následovně. K jednání ad 2) a) uvedla, že se od [jméno] a [celé jméno poškozeného] dozvěděla, že děti házely toaletní papír, pak doma žalovaly, proto se začali hádat. Obžalovaná přitom dala [celé jméno poškozené] jednu nebo dvě rány, synovec svědkyně ji bránil, měl z toho pak škrábanec, jak se po něm obžalovaná ohnala. K jednání ad 2) b) vypověděla, že tam jednou přijela a zjistila, že její sestra má velkou modřinu na prsu. Když se svědkyně ptala, jak k tomu došlo, obžalovaný a jeho matka jí vnucovali, že [celé jméno poškozené] upadla. Obžalovaný se při tom choval jako nepřítel, řval vzteky. Sestra svědkyně se jí ale svěřila, že do ní obžalovaný nebo obžalovaná strčili. O jednání ad 2) c) se svědkyni její sestra též svěřila, a to, že když byl [celé jméno poškozeného] v nemocnici, vletěli na ni oba obžalovaní, když spala. Obžalovaná ji dusila, obžalovaný do ní kopal a pak ji zamkli. Bála se, chtěla odejít, ale protože bylo zamčeno, vyskočila oknem a utekla k paní [celé jméno svědkyně]. Když se o tomto incidentu svědkyně dozvěděla od své druhé sestry, [celé jméno svědkyně], a chtěla jej řešit, [celé jméno poškozené] jí řekla, že to zapře a že si vezme nějaké prášky. Ke zdravotnímu stavu [celé jméno poškozené] svědkyně uvedla, že mimo jiné zapomíná.

14. Dále byli při hlavním líčení vyslechnuti svědci sousedící s rodinou [příjmení], a to [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka], [jméno] [jméno] [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka]. Svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že obžalovaného občas slyšela velmi řvát na zahradě, ale na koho a proč, už neví. Jednou se jí [celé jméno poškozeného] svěřoval, že na babičce roztrhali zástěru, že vykopli dveře a že občas uhodí i jeho, ale kdo nebo details tohoto jí neříkal, vždy říkal obecně, „oni“. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že bydlí u paní [celé jméno svědkyně]. Jednou slyšel, jak obžalovaný řval sprostě z okna na nějakou paní před barákem. Svědci [jméno]

[jméno] [celé jméno svědka] uvedli, že bydlí naproti domu [anonymizováno] [celé jméno svědka] od nich často slýchal řev. Většinou řval obžalovaný, nebylo ale zjevné na koho. Jediné, čemu svědek jednou rozuměl, konkrétně bylo, jak obžalovaný řval: „ta svině stará snad chče do vany, já jí zabiju.“ [celé jméno svědkyně] uvedla, že jednou viděla, jak obžalovaná něco křičela směrem, kde bydleli [jméno] a [celé jméno poškozeného]. Slyšela pouze křik, nikoliv konkrétní fráze. Takový křik později začal být zcela běžný. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že z domu [anonymizováno] slýchal nespecifikovaný křik, respektive vzájemné nadávky jednotlivých členů domácnosti. Jedním z nich byl obžalovaný, pak asi taky [jméno] a [celé jméno poškozeného]. Když s tím konfrontoval [celé jméno poškozeného], odpověděl mu, že jde o neshody jeho matky a obžalované, žádný incident konkrétně mu ale nepopisoval. Na něm svědek žádná zranění neviděl, [celé jméno poškozené] jednou viděl s rukou v sádře.

15. MUDr. Lumír Tauš Csc., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, při hlavním líčení odkázal na svůj znalecký posudek a zopakoval zde uvedené závěry. Obžalovaný v inkriminované době netrpěl žádnou duševní poruchou, ani epilepsie neměla žádný vliv na jeho případné protiprávní jednání. Má nízkou úroveň autokritičnosti, nadnesené sebevědomí a tendenci přenášet odpovědnost na své okolí. Míra latentní (skryté) agresivity je u něj poměrně vysoká, přičemž ne vždy je obžalovaný schopen svou agresi zvládat, přičemž znalec uvedl, že se mohlo jednat i pouze o verbální agresi, která mohla přerůst v agresi manuální. Z psychiatrického hlediska jeho pohyb na svobodě není nebezpečný. Ani u obžalované znalec neshledal žádnou duševní poruchu. Obžalovaná má rovněž nadnesené sebevědomí a tendence k dominanci. Latentní agresivitu u obžalované znalec neshledal, nicméně obžalovaná je impulzivnější a zároveň není ochotná k diskuzi o věcech, o nichž je přesvědčena, přičemž v takových chvílích může být i agresivní. Jinak byla plně přičetná a její pohyb na svobodě není nebezpečný. Pokud jde o asymetrii mezi poškozenými a obžalovanými, poškozená byla do jisté míry bezbranná vůči fyzicky i psychicky lépe koncipovanému sociálnímu okolí. Šlo o společenské násilí rodiny, týrání.

16. PhDr. Jindřiška Lejsková, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, při hlavním líčení uvedla, že zkoumala [jméno] a [celé jméno poškozeného]. U [celé jméno poškozené] znalkyně shledala tendence jednat impulsivně a vyšší úzkostnou tenzi (napětí). Ke schopnosti posuzované vnímat znalkyně uvedla, že je stále ještě schopna dostatečně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat realitu, byť má sklony podvědomě reprodukovat některé věci v jednotlivostech změněně, přehnaně, v zásadních faktech však byla jednoznačně schopna věci reprodukovat v souladu s realitou. Znalkyně dále shledala nepoměr mezi projevy poškozené, když je v klidu a když je pod tlakem, kdy panikaří a je úzkostná. K tomu obecně uvedla, že člověk má tendence se vyhnout situacím, které jej traumatizují. Tím lze vysvětlit, proč poškozená jednání obžalovaných odmítá, trestního řízení se obávala, a to i s ohledem na svůj vysoký věk a životní unavenost. Jednání obžalovaných vůči poškozené vykazují projevy domácího násilí. [celé jméno poškozené] se cítila poškozovaná a ponížená, vnímala to jako zlé nakládání. Pokud jde o [celé jméno poškozeného], znalkyně u něj neshledala vyšší hladinu agresivity. Jeho schopnosti správně vnímat a zapamatovat si realitu, vyhodnotila jako zachované, sklony ke zkreslování výpovědi u nejistota. I v jeho případě je možné označit jednání obžalovaných za projevy domácího násilí, i kdyby pouze násilí verbálního. Jednání obžalovaných vůči své matce, paní [celé jméno svědkyně], vnímá jako příkoří, vůči kterému se cítil bezmocný.

17. Obžalovaný se ke znaleckým závěrům vyjádřil tak, že [celé jméno poškozené] se k němu vždycky chovala neuctivě a nemůže se teď divit, že se jí to vrací. Vždycky, když neudělal to, co po něm chtěla, začala na něj křičet a bila jej klackem.

18. Dále byly ve věci provedeny i následující listinné a věcné důkazy. Z protokolů o ohledání místa činu a s tím související fotodokumentace soud zjistil místo stíhaných skutků, a sice rodinný dům na adrese [adresa svědka, svědkyně, poškozeného, obžalovaného, svědkyně, poškozené, obžalované, svědka, svědkyně, svědka, svědka, svědka, svědka, poškozené a svědka], včetně koupelny a místností užívaných [celé jméno poškozené]. Z uvedených důkazů byla zjištěna

poškození kliky a zárubní dveří některých místností. Při ohledání ze dne 22. 3. 2018 byly pod oknem z kuchyně jmenované zajištěny červené střepy. Ke skutku ad III. bylo dále z úředních záznamů zjištěno, že se jednalo o hliněný tenkostěnný květináč vážící 1,303 kg. Jako věcný důkaz byly provedeny i střepy tohoto květináče, které jsou obsahem spisu. Z protokolu o ohledání věci a s tím související fotodokumentace soud k jednání ad 3) a) zjistil ohledání poškozené židle.

19. Z lékařských zpráv soud zjistil lékařská ošetření zranění [celé jméno poškozené]. Dne 2. 6. 2016 jí byla ošetřena zlomenina levého zápěstí, podle jejích slov utrpěná pádem na schodech. V březnu 2018 byla ošetřována pro pohmoždění v obličeji, dolní části zad a předloktí. Původně odmítla cokoliv konkrétně zmínit, byla plachá, následně jako příčinu svých zranění označila dušení ze strany obžalované a kopání ze strany obžalovaného s tím, že po napadení utekla k sousedce. Zvláštní omezení na obvyklém způsobu života po fyzické stránce lékař neshledal, pouze po psychické stránce, deprese a strach z budoucnosti. [celé jméno poškozené] několikrát volala praktické lékařce, že se mladí chovají násilně, ale bojí se to nahlásit. Z protokolu o ohledání věci a s tím související fotodokumentace soud zjistil ohledání telefonu [celé jméno poškozené], který obsahoval fotografii zachycující zranění [celé jméno poškozené] na obličeji, modřiny různého stáří téměř přes pravou spodní část obličeje. Fotografie je datována k 28. 6. 2017.

20. Z protokolu o vydání věci a s tím související fotodokumentace soud zjistil, že dne [datum] [celé jméno poškozeného] vydal policejnímu orgánu 2 polštáře [celé jméno poškozené]. Ze zprávy bývalého zaměstnavatele [celé jméno poškozeného] soud zjistil, že jeho spolupracovníci si na něm všimli zranění, i v obličeji. Zranění vysvětloval pády z kola.

21. Z úředních záznamů o vykazání soud zjistil, že obžalovaní byli dne [datum] vykazáni na 10 dní ze společné domácnosti se [celé jméno poškozené] jakožto ohroženou osobou. Ze zprávy intervenčního centra soud zjistil, že se [jméno] a [celé jméno poškozeného] byla řešena jejich situace po vykazání obžalovaných ze společné domácnosti. Poškození se vyjádřili tak, že obžalovaným chtějí dát ještě šanci.

22. K pověsti obžalované bylo zjištěno následující. V opisu z Rejstříku trestů, ani v opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam. Ze zprávy Městského úřadu Hrádek nad Nisou soud nezjistil, že by tímto správním orgánem byla shledána vinnou za přestupek. Svým zaměstnavatelem byla hodnocena kladně.

23. K pověsti obžalovaného bylo zjištěno následující. V opisu z Rejstříku trestů, ani v opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam. Ze zprávy Městského úřadu Hrádek nad Nisou bylo zjištěno, že tímto správním orgánem nebyl shledán vinným za přestupek. Svým bývalým zaměstnavatelem byl hodnocen kladně.

24. Provedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že prokazují, že se obžalovaní ve výroku tohoto rozsudku uvedeného jednání dopustili, a je vyloučeno, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by je mohl spáchat někdo jiný.

25. Pokud jde o skutek ad I., tak specifikem trestného činu týrání osoby žijící ve společné domácnosti je předně skutečnost, že se často odehrává tzv., „za zavřenými dveřmi“, mezi osobami žijícími ve společné domácnosti, které často spojuje rodinné pouto či pouto obdobného charakteru. Dalším specifikem tohoto trestného činu je pak i to, že jeho oběti často prožité útrapy odmítají znovu reprodukovat. Důvody mohou být různé, city k údajnému násilníkovi, neochota znovu prožívat traumatizující zážitky, stud za roli oběti či strach z toho, co bude následovat, pokud se údajnému násilníkovi postaví tím, že proti němu bude u orgánů činných v trestním řízení svědčit. Oběť tedy zcela běžně jednotlivé akty násilí před svým okolím, případně pak před orgány činnými v trestním řízení bagatelizuje, násilníka omlouvá, ba dokonce zcela popírá, že by k nim kdy vůbec docházelo. Narušený vztah mezi nimi se dále oběť často snaží urovnat tím, že mu dává stále další, „poslední šance“ věřit v to, že se násilník změní a k násilí v domácnosti

přestane docházet. Z tohoto pak plyne i zcela specifická důkazní situace tohoto trestné činu. Vzhledem k uvedenému je totiž nutné vycházet z předpokladu, že násilí, pokud se vůbec odehrává, odehrává se beze svědků, nepočítáme-li v to údajné oběti tohoto trestného činu, případně za přítomnosti svědků, kteří jsou v určitém vztahu k údajné oběti či údajnému násilníkovi. Často je tedy nutné vyhodnotit věrohodnost (nejméně) dvou vzájemně se vyvracejících pohledů na společné soužití zúčastněných – první ze strany údajného násilníka, druhé ze strany údajné oběti a zároveň pečlivě vyhodnotit, zda oběť, vypovídá-li ve prospěch násilníka, tak vypovídá proto, že k danému jednání nedošlo, nebo proto, že své trauma nechce znovu prožívat a násilníka se snaží vykreslit v co nejlepším světle v přesvědčení, že se tím jejich vztahy urovnají a k násilí, „za odměnu“ přestane docházet.

26. Soud hodnotí skutková zjištění následovně. Pokud jde o společné bydlení, skutečnost, že [jméno], [jméno] a [jméno] [celé jméno poškozeného], obžalovaní a [jméno], [jméno], [jméno] a [jméno] [příjmení] žili společně v rodinném domě na adrese v [obec], [ulice a číslo], byla prokázána všemi výpověďmi, protokolem o ohledání předmětného rodinného domu a příslušnou fotodokumentací, obdobně jako skutečnost, že [celé jméno poškozené] sdílela s obžalovanou a její rodinou koupelnu. Skutečnost, že bydlet zde rodině obžalované umožnil [celé jméno poškozeného], je prokázána zejména výpovědí jeho a výpovědí svědka [celé jméno svědka]. Obžalovaní a téměř všichni vyslechnutí svědci se shodli v tom, že společné soužití v domě na adrese v [obec], [ulice a číslo], bylo konfliktní, přičemž v osobách iniciátorů a způsobech řešení jednotlivých sporů se však výpovědi diametrálně odlišují.

27. Obžalovaná se sama vykreslovala jako oběť, která se pouze bránila útokům ze strany [jméno] a [celé jméno poškozeného]. Ve stejném duchu hájila i obžalovaného, tj. polorodého bratra jejího druhá [celé jméno svědka]. Obžalovaný svého otce [celé jméno poškozeného] a svou babičku [celé jméno poškozené] též popisoval ve zcela negativním světle. [celé jméno poškozené] jako osobu, která neprávem obviňuje lidi kolem sebe a rodinu obžalovaného pomlouvá, jeho jako špatného otce, který se k němu odmala špatně choval. Soud přitom nepřehlédl reakci obžalovaného na závěry znalců, když obžalovaný popsal v něm hluboko zakořeněné negativní vztahy ke [celé jméno poškozené], která jej podle jeho slov měla v dětství bít a křičet na něj, s tím, že se jí její jednání teď vrací. Verze obžalovaných se snažili podpořit svědci [celé jméno svědka], druh obžalované, [celé jméno svědkyně], matka obžalovaného a [celé jméno svědka], a nezletilá [celé jméno svědka], dcera obžalované a [celé jméno svědka]. Nejen i s přihlédnutím k rodinným vazbám a vztahům jak k obžalovaným, tak k poškozeným lze u všech těchto svědků spatřovat motivaci ke zkreslení výpovědi ve prospěch obžalovaných. U [celé jméno svědkyně] je patrná zášť, jakou zjevně cítí vůči svému manželovi a své tchýni, což vyplynulo z její výpovědi. Soud je přesvědčen i o nevěrohodnosti výpovědi [celé jméno svědka] vzhledem k zásadním rozporům mezi jeho výpovědí před soudem a z přípravného řízení. Tyto nedokázal nijak věrohodně vysvětlit, a jsou takového charakteru, že je nelze nijak vysvětlit, a to ani časovým odstupem od projednávaných skutků. Nadto svědek při své výpovědi působil značně nervózně. Pro sedmiletou svědkyni [jméno] [příjmení] jsou [jméno] a [celé jméno poškozeného] cizí lidi, dále svědkyně uvedla, že jim obžalovaná zakázala se se [celé jméno poškozené] bavit, dále popisovala proběhlé spory. Naopak nejmladší z dcer obžalované, pětiletá [jméno], v rozporu s výpověďmi všech ostatních svědků rodinné soužití popsala jako zcela bezproblémové. Nejstarší z dcer, jedenáctiletá [jméno], ve věci odmítla vypovídat, aniž by alespoň přiblížila důvod tohoto svého rozhodnutí. Z těchto odlišných přístupů nezletilých svědkyň při výslechu ve spojení s tím, že dcera [jméno] uvedla, že jim obžalovaná zakázala mluvit se [celé jméno poškozené], a ve spojení s výpovědí [celé jméno poškozeného], podle kterého obžalovaná proti němu a jeho matce poštvovala své dcery, lze dospět k závěru, že obžalovaná měla zcela zjevně určitý vliv na obsah výpovědi svých nezletilých dcer. Nadto soud musí též při hodnocení věrohodnosti, respektive nedostatečné věrohodnosti výpovědí těchto nezletilých svědkyň zohlednit jednak jejich věk a s tím související schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat dění kolem nich ve spojení

s prokázaným zjevně nezdravým domácím prostředím, v němž několik let žily a do současné doby žijí. Proto soud vyhodnotil výpovědi uvedených svědků vypovídajících ve prospěch obžalovaných jako nedostatečně věrohodné.

28. Pokud jde o výpověď [celé jméno poškozené], ta jakékoliv problémy v rodině striktně negovala, jak v hlavním líčení, tak i v přípravném řízení. Připustila pouze to, že obžalovaný na ni někdy křičí, ale věc nechtěla dál rozvádět. Jediný konflikt s obžalovanou, který jmenovaná připustila, byl ten týkající se dětí a toaletního papíru, popsala jej ovšem pouze jako konflikt verbální. Svědkyně negovala dokonce i přítomnost policie, ačkoliv všichni ostatní shodně uvedli pravý opak, a sice že dne 15. 3. 2018 zasahovala v jejich bydlíšti policie, a dne 16. 3. 2018 došlo k vykázaní obžalovaných, což je prokázáno i úředními záznamy o tomto vykázaní. Soud přitom v souladu s obžalobou dospěl k závěru, že právě [celé jméno poškozené] je hlavní obětí jednání obžalovaných, kteří i jejího syna [celé jméno poškozeného] napadali zásadně jen v souvislosti se spory se [jméno] [celé jméno svědkyně], a právě na ní se měli oba obžalovaní dopustit závažnějších jednání a též vícero dílčích útoků. Tyto skutečnosti vedou ve světle výše řečeného o snaze oběti domácího násilí napravit narušený vztah mezi ní a osobou, která se na ní násilí dopouští, soud k závěru o nevěrohodnosti výpovědi [celé jméno poškozené], když u ní soud shledal motivaci ke zkreslení výpovědi paradoxně ve prospěch obžalovaných. V tomto přesvědčení je pak soud utvrzován i znaleckými závěry PhDr. Jindřišky Lejskové, která sice uvedla, že poškozená v obecném směru je schopna dostatečně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat realitu, byť v jednotlivostech změněně, dodala však, že když je poškozená pod tlakem, má tendence jednání obžalovaných negovat, zejména vzhledem ke svému věku a potřebě v klidu dožít v předmětném domě. Dále je tento závěr podporován i výpověďmi sester [celé jméno poškozené] a lékařskými zprávami, když i z nich lze dovozovat úmysl [celé jméno poškozené] vypovídat zkresleně a též důvod tohoto rozhodnutí. A konečně byl soud o svých úvahách přesvědčen i zprávou intervenčního centra, z níž plyne, že oba poškození se rozhodli dát obžalovaným druhou šanci, nerozhodli se tedy pro řešení spočívající ve znemožnění obžalovaným, aby v domě v ulici [ulice] dále bydleli, ačkoliv tak učinit mohli.

29. Výpověď [celé jméno poškozeného] soud zhodnotil následovně. Byť původně se před okolím též snažil zastříti útoky obžalovaných, jak plyne ze zprávy jeho bývalého zaměstnavatele a z jeho výpovědi, přesto v rámci hlavního líčení chod společné domácnosti popsal odlišně od obžalovaných i od své matky [celé jméno poškozené]. Podle svědka si obžalovaná často prosazuje svoje zájmy, a to i cestou fyzického útoku. Soud vyšel ze zjištění, že verbální i fyzické útoky proti [celé jméno poškozené] i proti [celé jméno poškozeného] iniciovala zejména obžalovaná, přičemž [celé jméno poškozené] se jí případně jen bránila a [celé jméno poškozeného] se ani nebránil. Obžalovaného pak svědek popsal jako zákeřného agresora, který se uchýloval i k fyzickým útokům a který se často a rád zapojoval do sporů na stranu obžalované, aniž by vždy byl u daného incidentu od začátku přítomen. Věrohodnost výpovědi [celé jméno poškozeného] podporují i výpovědi svědků [jméno] a [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně]. V podstatných bodech se tyto výpovědi zcela shodují. Ačkoliv manželé [jméno] a [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně] měli ke [celé jméno poškozené] zjevně dobrý (až přátelský) vztah, soud tento vztah nevyhodnotil jako natolik hluboký, aby byli motivováni k zjevnému zkreslení výpovědi na úkor obžalovaných, a tedy vystavení se nebezpečí trestního stíhání pro křivou výpověď. Ačkoliv ani jeden z nich nebyl žádnému z konfliktů osobně přítomen a jejich výpovědi jsou tak důkazy odvozenými, nelze je jen z tohoto důvodu nijak upozadit, zvláště s ohledem na výše zmíněná specifika trestného činu týrání osoby ve společné domácnosti, kde jsou i odvozené výpovědi často nehodnotnějšími důkazy, neboť jsou zpravidla podávány osobami, které nemají zájem na poškození obžalovaných ani poškozených. Věrohodnost výpovědí svědků [celé jméno poškozeného], manželů [příjmení] a [celé jméno svědkyně] dále podporují i výpovědi sester [celé jméno poškozené], kterým se poškozená se svými strastmi též svěřila, byť až poté, co věc byla oznámena policii, nikoliv průběžně jako svědkům [příjmení] a

[celé jméno svědkyně]. Vše pak dokresluje výpovědi sousedů, kteří shodně uvedli, že z domu [anonymizováno] slyšeli křičet především obžalovaného, když pouze svědkyně [celé jméno svědkyně] zmínila i obžalovanou. Úvahy soudu jsou dále podporovány i závěry prim. [titul] [celé jméno znalce], Csc., podle nichž jsou oba obžalovaní dominantní, nadmíru sebevědomí, inklinující k (nejméně verbální) agresi, přičemž v rodině shledal prvky násilí a týrání, stejně tak závěry [titul] [celé jméno znalkyně], která se ke schopnostem [celé jméno poškozeného] vyjádřila tak, že je schopný správně vnímat a zapamatovat si realitu, sklony ke zkreslování výpovědí u něj zjištěny nebyly. Znaleckými závěry byla mimo to prokázána i skutečnost, že poškození zlé zacházení ze strany obžalovaných špatně snášeli, vnímali to jako příkoří.

30. Na tomto místě soud dodává, že námitku obžalovaného o neodbornosti znalců shledal jako zcela nedůvodnou, a proto soud zamítl návrh obžalovaného na revizní znalecký posudek [celé jméno poškozené], neboť soud neshledal za zjištěného skutkového stavu věci důvod pro takový postup. Nadto poškozené bylo v době vyhlášení rozsudku 90 let a další znalecké zkoumání jejího psychického stavu by bylo zcela nevhodné a nepřiměřené. Oba slyšení znalci přitom působí řadu let jako znalci z oboru zdravotnictví, obor psychiatrie, respektive psychologie a oběma z nich byly pokládány otázky právě z těchto oblastí. Oba znalci se k nim vyčerpávajícím způsobem ve svých znaleckých posudcích podrobně a srozumitelně vyjádřili a stejně tak se k věci vyjádřili při hlavním líčení. Soud má za to, že námitka obžalovaného pramení jen a pouze z toho důvodu, že znalecké závěry neodpovídají jeho představě o vlastní osobnosti, ani o jím tvrzené obraně. Nadto obžalovaný i svým chováním během hlavního líčení podpořil znalecké závěry o vypracované k jeho osobnosti týkající se jeho nadneseného sebevědomí a agresivního vystupování, neboť nejednou svými projevy proces dokazování narušoval, kvůli čemuž byl i opakovaně usměřňován ze strany předsedy senátu.

31. Ve světle všeho výše uvedeného skutek, kterého se měli obžalovaní dopustit na úkor [jméno] a [celé jméno poškozeného], soud rekonstruoval na základě výpovědi [celé jméno poškozeného] jakožto svědka přímo sdílejícího společnou domácnost s poškozenou [celé jméno poškozené] a s oběma obžalovanými a rovněž na základě výpovědí svědků [jméno] a [jméno] [příjmení] a [celé jméno svědkyně], kterým se [celé jméno poškozené] se svými strastmi svěřovala pravidelně, popř. hned poté, co se staly.

32. Ohledně dílčí útoku ad 1) soud vycházel mimo z výpovědi [celé jméno poškozeného], manželů [příjmení] a [celé jméno svědkyně], částečně i z výpovědi obžalovaných, kteří připustili, že [celé jméno poškozené] nadávali, ačkoliv své jednání bagatelizovali, dále i z výpovědi [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědka], kteří to též připustili, i když jednání obžalovaných zlehčovali.

33. Dílčí útok ad 2) a) soud rekonstruoval podle výpovědi [jméno] a [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně], kterým se [celé jméno poškozené] bezprostředně po tomto skutku svěřila, přičemž ti i viděli její zranění po tomto incidentu. Konflikt týkající se toaletního papíru připustili i oba obžalovaní nebo svědkyně [celé jméno svědkyně]. Dílčí útok ad 2) b) soud rekonstruoval zejména podle výpovědi [celé jméno svědka], přičemž poškozená se svěřila i své sestře [celé jméno svědkyně], které ukázala i modřinu na řadě.

34. Ohledně dílčího útoku ad 2) c) soud vyšel ze zjištění, že [celé jméno poškozeného] přímo u jednání nebyl, toho dne přijel domů až ve večerních hodinách, kdy [celé jméno poškozené] již doma nebyla, po chvíli tam přišla se sousedkou a řekla [celé jméno poškozeného], že ji nepustili ven, když chtěla jít pryč, bylo zamčeno, tak vyskočila oknem a utekla k sousedům. Ve shodě s výpovědi [celé jméno poškozeného] i ostatní včetně obžalovaných a svědků vypovídajících v jejich prospěch, uváděli, že [celé jméno poškozené] z místnosti, kterou obývala, vylezla oknem, a to z poměrně velké výšky, a šla k sousedkám [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně] Lékařskou zprávou bylo prokázáno, že [celé jméno poškozené] byly stejného dne [datum] ošetřovány pohmožděniny na různých částech těla. Proto soud nemá pochybnosti, že dne

[datum] skutečně došlo k určitému útoku na poškozenou. I vzhledem k výše uvedenému, zejména vzhledem k výpovědi [celé jméno poškozeného] a k lékařské zprávě, lze jednoznačně dovodit, že útočníky byli opět obžalovaní, neboť nikdo jiný neměl k poškozené v tu dobu přístup, neměl motivaci ji napadat a ani nebylo zjištěno, že by ji kromě obžalovaných někdo jiný ve sledované době napadal.

35. Na tomto místě soud dodává, že pro nadbytečnost zamítl návrh obžalované na vyžádání zprávy jejího zaměstnavatele Krajské nemocnice v Liberci o tom, že dne 15. 3. 2018 byla v zaměstnání. Obžalovaná v rámci výpovědi tvrdila, že tohoto dne byla do 19:40 hodin mimo domov a že u [celé jméno poškozené] toho dne vůbec nebyla. Nicméně soud akcentuje, že předně obžalovaný, který jinak vypovídal ve prospěch obžalované, uvedl, že obžalovaná přišla tohoto dne z práce asi kolem půl páté, když podle obžalovaného ji [celé jméno poškozené] neprávem obvinila z odcizení léků, [celé jméno poškozené] pak vylezla oknem ven. Dále i podle svědkyně [celé jméno svědkyně] měla obžalovaná ranní směnu a přijížděla ve 4 hodiny, když [celé jméno poškozené] na ni podle svědkyně vylítla kvůli údajnému odcizení prášků. Obdobně vypovídal druh obžalované [celé jméno svědka]. I proto tedy soud neuvěřil obžalované, že v době dílčího útoku ad 2) c) vůbec nebyla doma a že toho dne u [celé jméno poškozené] vůbec nebyla.

36. Soud má však pochybnosti o způsobu provedení dílčího útoku ad 2) c). V tomto rozsahu se výpovědi manželů [příjmení] a [celé jméno svědkyně] jakožto osob, kterým se [celé jméno poškozené] poté, co k nim po vylezení okna dorazila, následně svěřila, neshodují. Dále nelze pominout, že zranění, která by poškozená v důsledku dušení a kopání (zejména s ohledem na její věk) s vysokou pravděpodobností utrpěla, by byla zřejmě podstatně závažnější, než zranění, pro která byla ten den ošetřena. Žádné známky použití k dušení nebyly shledány ani na polštářích, které byly vydány policejnímu orgánu. Dále soud nepřehlédl, že popis dílčího útoku ad 2) c) v obžalobě se co do intenzity zcela vymyká všem ostatním dílčím útokům. Provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaní na poškozenou útočili zejména verbálně a fyzicky fackami, pohlavky, ojediněle pěstmi. Dílčí útok ad 2) c) byl ale obžalobou popsán jako napadení téměř hraničící s pokusem o vraždu. Ačkoliv soud nepopírá, že akty domácího násilí zcela běžně eskalují, tak má důvodné pochybnosti o tom, že by se v projednávané věci fyzické útoky obžalovaných z facek vystupňovaly až do kopání a dušení poškozené. Proto soud v duchu zásady in dubio pro reo skutkovou větu v tomto rozsahu upravil ve prospěch obžalovaných. Nicméně je zcela zjevné, že tento dílčí útok, aniž by byl přesně objasněn jeho průběh, s poškozenou [celé jméno poškozené] otrásl tak, že ji motivoval opustit dům z okna nejméně 150 cm od země a vyhledat pomoc u sousedů. Pokud jde o zranění, soud má pochybnosti i o tom, zda zranění, která byla poškozené [celé jméno poškozené] ošetřována dne 15. 3. 2018 byla skutečně způsobena oním útokem ze strany obžalovaných či zda si je poškozená nemohla způsobit sama útekem z okna. A opětovně v duchu zásady in dubio pro reo nelze ani tato zranění dávat k tíži obžalovaným a soud i v tomto rozsahu skutkovou větu upravil ve prospěch obžalovaných.

37. V rozsahu dílčích útoků ad 3) a) až c) soud v rozsahu rozbití židle vycházel i z doznání obžalovaného. Z rozbití veškerých věcí, tedy židle, kola a telefonu poškozené [jméno] [celé jméno svědkyně] je však dále usvědčován i výpověďmi svědků [celé jméno poškozeného], který obžalovaného přímo viděl, jak rozbil židli a telefon, a [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně], které obžalovaného usvědčují z rozbití kola, ve spojení s protokolem o ohledání věci a s tím související fotodokumentací. Pokud jde o obranu obžalovaného, že kolo rozbít nemohl kvůli tomu, že jeho onemocnění mu znemožňuje zacházet s úhlovou bruskou, kterou mělo k poškození kola podle obžaloby dojít, soud v tomto duchu upravil skutkovou větu, nicméně pro zjištění viny obžalovaného není zcela zásadní přesně zjistit způsob, kterým kolo rozbil. Na tomto místě soud dodává, že zamítl i návrh obžalovaného na vyžádání jeho zdravotních záznamů k prokázání skutečnosti, že by nebyl v té době nebyl schopen fyzického násilí (zejména kopů) uvedeného v obžalobě. Jestliže soud nemá takové fyzické násilí obžalovaného za prokázané, je nadbytečné vyžadovat jeho zdravotní záznamy.

38. Dílčí útok ad 3) d) soud rekonstruoval podle výpovědi svědka [celé jméno poškozeného], který obžalovaného usvědčil ze zničení dveří, v rozporu s podanou obžalobou však netvrdil, že by jej nebo [celé jméno poškozené] obžalovaný poté i fyzicky napadl. Samotné vyrazení dveří bez následného fyzického útoku pak doznal i obžalovaný, soud proto v tomto duchu upravil skutkovou větu tak, že v případě tohoto dílčího útoku vypustil fyzický útok obžalovaného na poškozené.

39. K dílčímu útoku ad 4) se obžalovaný doznal s tím, že jeho nadávky byly vzhledem ke vztahu [celé jméno poškozeného] k alkoholu důvodné, obžalovaná též připustila, že poškozenému nadávala, i když opět své jednání bagatelizovala. I svědkyně [celé jméno svědkyně] připustila uvedené jednání obžalovaných a též je bagatelizovala. Vedle částečného doznání obžalovaných soud vyšel zejména z výpovědi [celé jméno poškozeného]. I dílčí útoky ad 5) a) a b) soud rekonstruoval podle přímého svědectví poškozeného [celé jméno poškozeného], když facky poškozenému připustila i obžalovaná. Poškozený jí facky nevracel. Poškozený usvědčuje rovněž obžalovaného, který na něj útočil nejen fyzicky tím, že do něj strkal, ale rovněž slovně, když spory měli ohledně toho, že obžalovaný nemá práci a toho, že poškozený pije pivo.

40. Obdobně dílčí útok ad 6) má soud za prokázaný výpovědí [celé jméno poškozeného]. Obžalovaná sice doznala, že pultík rozbila, nicméně svou obranu postavila na tom, že incident inicioval poškozený. Soud však vzhledem k výše uvedenému má její výpověď za účelovou a nevěří jí. Nadto verzi [celé jméno poškozeného] podporuje i výpověď [celé jméno poškozené], byť zprostředkovaná, která se o tomto jednání dozvěděla od [celé jméno poškozené].

41. Pro úplnost soud upozorňuje, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 trestního zákoníku je trestným činem trvajícím. Stejný názor vyjádřil i Nejvyšší soud ve svých usneseních ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 15 Tdo 887/2014, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn. 8 Tdo 224/2017 či ze dne 14. 9. 2017, sp. zn. 7 Tdo 1044/2017. Pokud tedy v průběhu trestního stíhání, včetně nalézacího řízení před soudem, vyjde najevo, že k některým útokům ze strany obviněného nedošlo přesně tak, jak je psáno v obžalobě, případně vůbec, není na místě jej v daném rozsahu zprostit, ale daný skutek upravit, případně zcela vypustit z tzv. „skutkové věty“. Zároveň naopak, pokud v průběhu trestního stíhání vyjde najevo, že ze strany obviněného došlo k útokům, které do podané obžaloby zahrnuty nebyly, lze jej i v tomto rozsahu uznat vinným, aniž by bylo třeba postupovat podle § 160 odst. 5 trestního řádu, tedy aniž by bylo třeba v tomto rozsahu zahájit trestní stíhání pro další skutek, neboť k žádnému dalšímu skutku nedošlo. Obdobně se k této problematice vyjádřil i Nejvyšší soud ČR například ve svých usnesení ze dne 21. 6. 2017, sp. zn. 11 Tdo 449/2017, či ze dne 13. 12. 2017, sp. zn. 11 Tz 38/2017.

42. Ohledně skutku ad II. a III. soud zcela vyšel z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Soud opakuje, že v tomto rozsahu zcela věří její výpovědi, když vypovídala shodně jako v přípravném řízení, a když nevyšlo najevo, že by poškozená měla zjevnou motivaci poškodit obžalované. Ostatně poškozená v projednávané trestní věci po obžalovaných ani nepožaduje náhradu škody nebo nemajetkové újmy. Ani vztah mezi ní a poškozenou [celé jméno poškozené], byť přátelský, nelze hodnotit v takové intenzitě, aby [celé jméno poškozené] vedl k tak promyšlenému činu, jako je křivé obvinění obou obžalovaných. Dále nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že oba skutky bezprostředně časově navazují na dílčí útok ad 2) c), v němž [celé jméno poškozené] pomáhala [celé jméno poškozené], která se k ní sama dostavila. Poškozená [celé jméno poškozené] proto oznámila skutek Policii ČR a sestřím [celé jméno poškozené], jak plyne z jejich výpovědi.

43. Obžalovaný připustil, že se s [celé jméno poškozené] po zásahu Policie ČR dne [datum] bavil, popřel však jakékoliv výhrůžky s tím, že jí pouze říkal o dopadu zásahu na psychiku obžalované [celé jméno obžalované]. Oproti tomu [celé jméno svědkyně], matka obžalovaného, uvedla, že se obžalovaný s [celé jméno poškozené] toho dne ani nebavil, což nekoresponduje s výpovědí obžalovaného. Soud tuto výpověď proto vnímá jako snahu této svědkyně vypovídat ve prospěch

svého syna, tedy obžalovaného. Jejich výpovědím z tohoto důvodu neuvěřil a vyhodnotil je jako nevěrohodné a účelové. Naopak svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že jednou slyšel, jak obžalovaný řval sprostě z okna na nějakou paní před barákem.

44. Obžalovaná dokonce připustila, že po [celé jméno poškozené] květináčem hodila, na svou obranu však uvedla, že ji nezasáhla. Shodně s ní vypovídali i obžalovaný a její druh [jméno] [celé jméno svědka] s tím, že o skutku ví zprostředkovaně od obžalované. Soud však ani této obraně neuvěřil a vyhodnotil ji jako účelovou. Oproti obžalobě soud pouze vyšel ze zjištění, že šlo o hliněný a nikoliv o umělohmotný květináč. Ve shodě s [celé jméno poškozené] pak v daném rozsahu vypovídala shodně i svědkyně [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědka]. Vedle toho je výpověď [celé jméno poškozené] podporována i dalšími důkazy, a sice protokolem o ohledání, fotodokumentací, úředními záznamy k danému květináči a též jeho střepy jakožto věcnými důkazy.

45. Soud v tomto směru uzavírá, že skutky ad II. a III. má za prokázané zejména na základě přímého svědectví poškozené [celé jméno poškozené].

46. Ohledně právní kvalifikace skutku ad I. soud dospěl k následujícím závěrům. Obžalovaná [celé jméno obžalované] a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] žili ve společné domácnosti mimo jiné se [jméno] a [celé jméno poškozeného]. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] je synem [celé jméno poškozeného] a vnukem [celé jméno poškozené]. [celé jméno obžalované] je družkou [celé jméno svědka], kterého jakožto syna [celé jméno svědkyně], manželky [celé jméno poškozeného] a snachy [celé jméno poškozené], lze považovat za nevlastního syna [celé jméno poškozeného] a zároveň za nevlastního vnuka [celé jméno poškozené]. Jejich vztahy tedy lze kvalifikovat jako vztahy osob blízkých ve smyslu § 125 trestního zákoníku. Poškození [jméno] [jméno] [celé jméno poškozeného] přitom jakožto vlastníci domu na adrese v [obec] [ulice a číslo], umožnili [celé jméno svědka], [celé jméno obžalované] a jejich dětem nastěhovat se do jimi vlastněného domu a pomohli jim tím vyřešit jejich tehdejší neutěšenou bytovou situaci. Obžalovaní poškozené [jméno] a [celé jméno poškozeného] nejméně od června 2017 (nebylo přitom prokázáno, že by ke konfliktům docházelo již od prosince 2016, jak uváděla obžaloba) až do dne 15. 3. 2018 psychicky i fyzicky týrali, zejména jim vulgárně nadávali, fackovali je, dávali jim pěstí a strkali do nich. Obžalovaná poškozené pohmoždila žebra po incidentu, který se týkal házení toaletního papíru ze strany dětí obžalované do záchodu, a jindy ji zase udeřila do oblasti hrudníku a způsobila jí tak modřinu na řadru. Dále oba obžalovaní [celé jméno poškozené] napadli dne 15. 3. 2018, když poté ze zamčeného domu utekla oknem. Vedle toho obžalovaný poškozené úmyslně poškodil židli, kolo, telefon a dveře od jí obývané místnosti. [celé jméno poškozeného] obžalovaná nejméně třikrát dala zezadu facku do hlavy, obžalovaný do poškozeného nejméně desetkrát strčil. Vedle toho obžalovaná poškozenému úmyslně rozbila pállitr. Tyto fyzické a psychické útrapy oba poškození pocíťovali jako těžké příkoří. Oba obžalovaní tedy tímto jednáním naplnili skutkovou podstatu přečinu týrání osoby žijící ve společné domácnosti podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že se tohoto skutku dopouštěli na dvou osobách, a sice na [jméno] a [jméno] [příjmení], naplnili dále skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společné domácnosti podle § 199 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. A konečně vzhledem k tomu, že tak jednali nejméně 9 měsíců, tedy po delší dobu, naplnili i skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společné domácnosti podle § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Předmětem ochrany skutkové podstaty uvedeného trestného činu jsou osoby, na nichž je páčáno tzv. domácí násilí, tedy jednání, které se vyznačuje zlým nakládáním pachatele s osobou s ním žijící ve společné domácnosti a vyšším stupněm hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalostí tohoto nakládání, které taková osoba pocíťuje jako těžké příkoří. Tím, že oba obžalovaní s oběma poškozenými zle nakládali, jak je výše uvedeno, a poškození toto jednání zjevně vnímali jako těžké příkoří, byl objekt této skutkové podstaty porušen. Pokud jde o subjektivní stránku daného trestného činu, jeho povaha vylučuje jiné než úmyslné zavinění. Oba obžalovaní si byli dobře vědomi toho, že poškozeným způsobují těžká

příkoří a právě toto i měli v úmyslu, přičemž důvodem těchto příkoří byly zjevně konflikty spojené s obýváním společných prostor rodinného domu, které se obžalovaní tímto způsobem zjevně snažili vyřešit ke své spokojenosti. Trestného činu se tedy nedopustili jinak, než v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

47. Ohledně právní kvalifikace skutku ad II. soud dospěl k následujícím závěrům. Tím, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] sám poškozené [celé jméno poškozené] vyhrožoval usmrcením, když na ni křičel, že až ji potká, zbije ji, a že by bylo nejlepší ji zabít, a to takovým způsobem, že v ní probudil důvodnou obavu o život a zdraví, zejména když tak činil poté, co oznámila, že obžalovaní zle zachází se [celé jméno poškozené], naplnil tak skutkovou podstatu přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je zájem na ochraně jednotlivce proti závažným výhrůžkám. Obžalovaný výše popsáním jednáním tento zájem porušil, když poškozené vyhrožoval zbitím a smrtí. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že si obžalovaný byl vědom, že svým jednáním může vzbudit v poškozené důvodnou obavu, a právě toto zjevně zamýšlel, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

48. Ohledně právní kvalifikace skutku ad III. soud dospěl k následujícím závěrům. Tím, že se obžalovaná [celé jméno obžalované] sama dopustila výtržnosti tím, že napadla poškozenou [celé jméno poškozené] stojící v ulici [ulice], tedy na místě veřejnosti přístupném, tak, že jí nejdříve vulgárně nadávala a pak ji trefila květináčem do hlavy, naplnila tak skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je klidné občanské soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Obžalovaná výše popsáním jednáním takové klidné občanské soužití, v tomto případě soužití případných kolemjdoucích před domem, porušila. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že si obžalovaná byla vědoma, že se daného jednání dopouští na ulici, tedy že dané jednání může pohoršit případné kolemjdoucí, a ani toto jí v jejím počínání nezabránilo, nejednala v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

49. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Obžalovaná [celé jméno obžalované] je shledána vinnou za spáchání dvou trestných činů, a to za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d) trestního zákoníku a za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, je tedy třeba podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládat trest úhrnný. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] je též shledán vinným za spáchání dvou trestných činů, a sice též za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d) trestního zákoníku a dále za přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, i v jeho případě soud ukládá trest úhrnný. Podle zásad ukládání úhrnného trestu soud vycházel z ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejpřísněji trestný, což je v případě obou obžalovaných zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku s trestní sazbou v rozpětí 2 roky až 8 let.

50. Oběma obžalovaným polehčuje, že se k některým dílčím útokům částečně doznali. Dále oběma polehčuje jejich trestněprávní zchovalost, když se v minulosti nedopustili žádného trestného činu ani přestupku. Oběma obžalovaným naopak přitěžuje to, že se zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dopustili na osobách vysokého věku, když [celé jméno poškozeného] ke dni 15. 3. 2018 bylo 66 let a [celé jméno poškozené] dokonce téměř 88 let. Dále jim přitěžuje, jsou shledáni vinným pro dva trestné činy. V neposlední řadě považuje soud za přitěžující okolnost i to, že se přečinů k újmě [celé jméno poškozené] dopustili zjevně z pomsty za to, že pomohla [celé jméno poškozené] při řešení její situace ohledně zlého zacházení ze strany obžalovaných. Obžalovaným přitěžuje, že zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí spáchali v obydlí, kde mimo nich a poškozených žilo dalších 5 osob, na něž musí jednání obžalovaných zákonitě negativně dopadnout, přičemž 3 osoby z nich jsou dokonce osobami nezletilými.

Obžalovaným jde dále k tíži i absence jakékoliv sebereflexe. Ani jeden z obžalovaných neprojevil žádnou lítost, když se poškozeným neomluvili ani za ty dílčí útoky, ke kterým se částečně doznali. Vinu naopak svalovali na poškozené, které opakovaně před soudem dehonestovali. Soud přitom nemůže opominout ani zvláštní okolnosti projednávané věci, konkrétně to, že obžalovaní de facto využili pohostinnosti poškozených, kteří jim umožnili bezplatně užívat jejich nemovitost, včetně dodávek služeb s tím spojených. Obžalovaní je namísto vděku několik měsíců fyzicky a psychicky napadali. Zejména s přihlédnutím k jejich trestněprávní zachovalosti soud dospěl k závěru, že v případě obou obžalovaných se jednalo o výjimečný exces v jejich jinak řádném životě. Proto je zde prostor dát obžalovaným šanci, aby vedením řádného života a zejména pak vystříháním se další protiprávní činnosti soud přesvědčili, že v jejich případě k jejich nápravě postačuje trest alternativní, nespojený s přímým výkonem. Oba obžalovaní jsou odsuzováni za dva trestné činy, když zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí spáchali i obdobným počtem útoků. Soud u nich shledal obdobný poměr polehčujících a přitěžujících okolností, a proto oběma obžalovaným shodně uložil trest odnětí svobody v trvání tří let, tedy při spodní hranici výše vedené sazby zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku. Výkon tohoto trestu pak soud podmíněně odložil na zkušební dobu v délce trvání 3 let, tj. přesně polovině zákonného rozpětí činícího 1 rok až 5 let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Liberec 4. června 2020

Mgr. Jan Bělocký
soudce